

Малий Віз (скорочено)

Оксана Сенатович

Зорі з червненого неба відбивалися в озері, здавалося, що озеро — це небо. Дмитрик полетів, намацав ногою дно того неба, розплющив очі. Вхопився за дишель (товсту жердину біля воза, до якого прив'язують коней) Малого Вона (сузір'я Малої Ведмедиці) і витягнув його з озера. Прогуркотів небом Великий Віз (сузір'я Великої Ведмедиці), а Малий Віз повіз Дмитрика додому.

Як тільки вдома хлопчик заснув, закрутилися Вонаві колеса й повезли його у невідоме.

Дмитрик зрозумів, що йому все тут невідоме, он і товариство якесь унизу.

А внизу козаки варили куліш і чекали кого завгодно — турків, татар, друзів, недругів, але такого дива не ждали. І сказали, що лежнів до гурту не беруть, а як набридатиме, то ще й шаблею відгонять. Дмитрик аж упав із ліжка з несподіванки. Йому дали ложку й запросили до каші. Потім почали розпитувати, скільки йому років, що він шукає. Дмитрик відповів, що йому десять років і він має справу до Івана Сірка. А козаки сказали, що їм по триста десять років. Щодо отамана Сірка, то він зараз у Львові, де один письменник пише про нього книжку. Тож Сірко хоче все перечитати, щоб чого про нього не добrehали. І Дмитрик сказав, що посперечався з товаришем про те, чи були в козаків підводні човни. Козаки хитро посміхнулися та повідомили, що їхній отаман саме й радиться у Львові, чи називати ті човни підводними. От тоді хлопчик і прочитає.

Дмитрик сказав, що не може довго чекати. Тоді козаки запропонували Дмитрикові самому оглянути той човен, який був подібний до великої жовтої черепашки.

Дмитрик хотів залізти в човен, але козаки не пустили, веліли швидко в ліжко лягати, бо скоро вистрелить козацька ракета і його будитимуть. Хлопчик здивувався. Виявляється, у козаків були ще й ракети!

Через кілька днів Дмитрик пішов до міста в книгарню й запитав книжку про Сірка. Але книжки ще не було, і Дмитрик вирішив, що трохи почекає, а потім сам вирушить до Львова знайде Сірка, і поїдуть вони... Куди, поки що не знає.. Але хай Сірко вирішить — Дмитрик справжній козак чи такий собі звичайнісінький шукач пригод.

Критика, коментарі до твору, пояснення (стисло):

Казка О. Сенатович із легким гумором розповідає про допитливого хлопчика Дмитрика, який цікавиться історією свого народу й захоплюється мужністю, винахідливістю запорозьких козаків та їхнього отамана Івана Сірка.